

Щ

Щежераница – Тв., СИ 2. ДИ на *Стежераница*.

Ъ

Ъгъл кай – Кер., СИ 4,5, в Средна гора, в североизточния ъгъл на землището.

Ъгъл кай дерè – Кер., СИ 4, малък средногорски дол западно от върха *Ъгъл кая*.

Ъкърнòл – Ков., СИ 2,5.

Ю

Ювèз тарла – Зап., от рум. вл., за нива, 1882 г., от тур. *üvez* ‘оскруша’ – ‘Крушова нива’. ДИ: *Ювès янà* ‘Крушово място’.

Ювинджик – Шив., от рум. вл., 1883 г.

Юджèка – Стр., ЮЗ 3,2, стръмна гориста местност. ДИ: *Ижүка*, *Южèка*, *Голèмия Южèк*.

Южната махала – Чок., Ю, стара махала в с. Чокоба.

Юзбашийската чешмà – Ич., ЮЗ 1,1, от названието на турски военен чин *юзбашия* ‘стотник’. НИ: *Избашийска чешма* – защото е в дол, изба.

Юзèка – 1. Бож., СИ 1,2; 2. Сред., СЗ 0,8, обраб. земя.

Юзй ерик – ГЧ., СИ 3, от тур. *yüz* ‘сто’ и *erik* ‘слива’.

Юзòма – Ж.в., СЗ 2,5, обраб. земя.

Юй бурүн – Зап., от емл. рег.

Юк алан – Нов., СИ 1, пасище, от тур. *yük* ‘товар’.

Юк ардъ – Зап., от рум. вл., за нива, 1883 г.

Юкарий махлè – Въл., И, стара махала в с. Вълген – ‘Горна махала’.

Юкарий юрè – ГЧ., СЗ 0,5.

Юка̀р кюрèн – ГЧ., СЗ 0,7, от тур. *yukarı* ‘горен’

Юкаръ ерик – ГЧ., СИ 3,5, пасище, от тур. – ‘Горните сливи’.

Юк баалѣк – Зап., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Юк дорүк – Гр., З 1,5, от тур. *doruk* ‘врѣх’.

Юк сокàк – Гр., З 1,5, път край *Юк дурүк*.

Юк сьрт – Зап., от рум. вл., за нива.

Юла̀ф тарла – Сам., СЗ 2, равно, обраб. земя, от тур. *yulaf* ‘овес’.

Юлèн град – според местни предания: някогашен град, неустановен по документи. Местни краеведи го търсят при кв. Козарево (*Улин град*), с. Старо село, с. Гавраилово (при *Могилата*) и на др. места.

Юмероолү – Сред., СИ 0,6, обраб. земя.

Юмèр чешмè – Сел., Ю 1, на място, където се събират два дола, турчинът *Юмер* направил чешма.